

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 29. S. Rigobertus Archiepiscopus Rhemensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

*S. Rigobertus Archiepiscopus Rhe-
mensis.*

Pipinus Senior, Palatii Magister, e vita decedens anno 714. mense Dec. postquam annis viginti septem Regnum administrasset, præter alios liberos reliquit Carolum, cui deinde cognomentum Martelli dederunt. Huic eodem anno natus est filius, qui a S. Willebrordo baptizatus, ab Avi nomine Pipinus appellatus est. Carolus paternæ potentiæ hæres, Adversarios sensit Reinfredum, Majorem Domus in Austrasia, & Chilpericum II. quem ille Regem pronunciari mandaverat. Bellum igitur in eos movens Carolus, & Rhemos occupare festinans, clausis civitatis portis, quarum claves S. Rigobertus hujus loci Episcopus custodiebat, retardabatur. Ad Episcopum supra alteram portam habitantem clamabat Carolus; juberet aperiri, quo possset in Ecclesiam Dominae Nostræ se conferre & ibi orare. S. Rigobertus respondit: *non concedam, ut tibi aperiatur, priusquam videro, quæ hujus belli fortuna fuerit. Nolo enim tibi dedere banc urbem, cujus custodia mihi commissa est, quam scilicet, sicut antebac plures alias, militibus tuis diripiendam tradas.* Iracens Carolus in minas erupit; se victore

*Flod. hist.
Lib. II. c.*

^{12.}

Hi 7. Eccles. Tom. IX.

R r

ctore

Sæcul. VIII.
A. C. 716.

ctore illuc redeunte, ipsum non amplius
Episcopum Rhemensem futurum. Im-
plevit deinde, quod minatus fuerat, nam
postea Victor & Dominus S. Rigoberto
qui eum e sacro fonte olim levaverat,
e Sede sua pulso, Milonem intrusit, licet
jam Episcopatu Trevirensi frueretur, vi-
rum sola Tonsura Clericum, qui deinde
duas amplissimas Ecclesias annis quadra-
ginta obtinuit.

*Hincm. præ-
fat. in vit. S.
Rigob.*

*Flod. II. hist
c. 2. vita ap.
Boll. 4.
Joan. 101.
p. 174.*

S. Rigobertus in Sede Rhemensi S.
Reolo, quem sanguinis propinquitate con-
tingebat, successerat. Is collapsam Cle-
ricorum Disciplinam restituit, & primus
ex redditibus multorum agrorum, quos
eis donavit, commune ærarium funda-
vit. Legimus, sex agros fuisse ultra qua-
draginta Colonorum. Amplissimus ille
erat, in Gerniacacurte, quem a Pipino do-
no acceperant. Ergo Clerici Rhemen-
ses horum agrorum proventibus sustent-
tabantur, & Servi eosdem colentes om-
nis generis obsequia ipsis exhibebant, in
culina ministrabant, aquas balnei calida-
ciebant, mortuos sepeliebant. S. Rig-
bertus proscriptus e patria in Occitaniam
se recepit, nam Aquitania pro Chilperi-
co stabat. Deinde permissum est ei
Rhemos redire; sed in Sedem suam non
est restitutus, atque viro optimo & humi-
litate studiosissimo satis fuit, quod sibi
libertas concederetur Missam in Altari
Domini

Dominæ nostræ celebrandi, & quasdam
 alias Ecclesias visitandi. Habitabat ve-
 ro Gerniacacurte, ubi anno 733. quar-
 ta Jan., qua die Ecclesia ejus memoriam
 colit, animam Deo reddidit. Exinde
 Corpus ejus ad Monasterium S. Dionysii
 translatum.

Sæcul. VIII.
 A. C. 716.

Martyr. R.
 4. Jan.

§. XXX.

Gregorii II. Capitulare.

Interim multi in Germania ad Fidem
 convertebantur, occurritque jam
 capitulare, seu Mandata a Gregorio II. Pa-
 pa Martino Episcopo, Georgio Pres-
 bytero, & Dorotheo Subdiacono, qui
 ambo ad Ecclesiam Romanam pertine-
 bant, injuncta, in Bavariam profecturis.
 Hoc Capitulare datum 15. Martii, anno
 Anastasii Imperatoris tertio, id est anno
 Salutis 716. tredecim Articulos comple-
 ctitur, in quibus Papa in hunc ferme
 modum loquitur: *Ubi Epistolas nostras
 reddideritis, cum Duce illius Provinciae
 deliberabitis, ut congregetur Conventus
 Sacerdotum, Judicum, & omnium illius
 Gentis Primorum. Tum examinatis
 Presbyteris & Ministris, illis, quorum
 ordinationem Canonicam & Fidem puram
 probaveritis, dabitur potestatem sacrifi-
 candi, ministrandi, & cantandi. Jube-
 bitis observari Traditionem Ecclesie Ro-
 manae. Ceteris, qui vobis non probabun-
 tur,*

Baviere. to.
 6. Conc. p.
 1452.

c. I.

R r 2

tur,